

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/382/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413206458
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2014:8413206458.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne Lawyer Partners, a. s., so sídlom Bratislava, Prievozská 37, IČO: 35 944 471, zastúpenej Advokátska kancelária Chabadová, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pri starej prachárni 13, IČO: 36 866 733, proti žalovanému L., štátnemu občanovi SR, o zaplatenie 22,90 eur, takto

rozhodol:

I. Platobný rozkaz Okresného súdu Kežmarok z 19. 11. 2013 č. k. 4Ro/257/2013 - 11 zrušuje.

II. Žalobu zamieta.

III. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou podanou v elektronickej podobe na nosiči DVD súdu 31. 3. 2006, zaevidovanou správou súdu pod Spr0/208/2013, domáhala na žalovanom zaplatenia 690,- Sk a náhrady trov konania. Žiadala, aby súd rozhodol vo veci v skrátrenom konaní vydaním platobného rozkazu.

Žalobu odôvodnila tvrdeniami, že na základe verejnej obchodnej súťaže na postúpenie pohľadávok Slovenského rozhlasu, so sídlom Bratislava, Mýtna 1 (ďalej len „Slovenský rozhlas“) jej bola postúpená pohľadávka voči žalovanému, ktorej zaplatenia sa v konaní domáha. Pohľadávka vznikla z titulu nezaplatených koncesionárskych poplatkov za obdobie vyšpecifikované vo výpise nedoplatkov žalovaného pripojenom k žalobe vo výške celkom 720,- Sk. Žalobou si uplatňuje iba nepremičanú časť nedoplatkov vo výške 690,- Sk. Postúpenie pohľadávky Slovenský rozhlas oznámil žalovanému písomným oznámením o postúpení z 20. 10. 2005. Súčasne s oznámením postúpenia Slovenský rozhlas podľa § 8 ods. 3 zákona č. 212/1995 Z. z. o koncesionárskych poplatkoch vyzval žalovaného, ktorý bol v omeškani s platením koncesionárskych poplatkov po dobu dlhšiu ako 1 mesiac, na ich zaplatenie v celkovej výške 720,- Sk. Žalovaný výzvu ignoroval. Svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zákona č.212/1995 Z. z. o koncesionárskych poplatkoch nesplnil. Vznik povinnosti platiť koncesionársky poplatok žalovaný potvrdil poukazovaním platieb za rozhlasový prijímač Slovenskému rozhlasu. Podľa § 3 ods. 3 a § 4a ods. 1 a 2 zákona č. 212/1995 Z. z. o koncesionárskych poplatkoch žalovaný bol povinný platiť koncesionárske poplatky za rozhlasový prijímač vždy do 15. dňa v mesiaci v období od 1. 9. 1999 do 31. 7. 2003 vo výške 30,- Sk mesačne za každý prijímač a v období od 1. 8. 2003 do 30. 6. 2005 vo výške 40- Sk mesačne za každý prijímač. Žalovaný neoznámil žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zánik jeho povinnosti platiť koncesionársky poplatok, ako napr. zničenie alebo neopraviteľnosť rozhlasového prijímača, jeho predaj, darovanie, príp. zverenie na dlhodobé používanie inej osobe.

Spolu so žalobou žalobkyňa predložila súdu v elektronickej podobe písomné dôkazy označené ako „Výzva na úhradu nedoplatku koncesionárskych poplatkov podľa zákona č. 212/1995 Z. z. o koncesionárskych poplatkoch v znení neskorších predpisov a oznámenie o postúpení pohľadávky“ z 20. 10. 2005, „Potvrdenie“ Slovenského rozhlasu o podaní doporučenej zásielky na Slovenskú poštu pod podacím č. 6090707 a „Výpis nedoplatkov žalovaného, evidenčné číslo 0052120062“.

19. 11. 2013 súd vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 4Ro/257/2013 - 11, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 690,- Sk v prepočte na eurá, tzn. 22,90 eur. Tento platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk tak, ako to predpokladá § 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa výpisu z Centrálného registra obyvateľov SR žalovaný L. je prihlásený k trvalému pobytu na adrese označenej žalobkyňou v žalobe L., od 24. 3. 1986. Podľa správ obce L. a OO PZ Spišská Belá však rodinný dom na adrese L. predal a cca. pred 7 rokmi sa s celou svojou rodinou odsťahoval do Českej republiky. Nikto z obce s ním neudrzuje kontakt. Adresu jeho aktuálneho pobytu sa súdu šetrením nepodarilo zistiť. Preto uznesením z 1. 10. 2014 č. k. 4C 382/2013 - 30 súd žalovanému, ktorého pobyt súdu nie je známy, podľa § 29 ods. 2 a 6 Občianskeho súdneho poriadku ustanovil pre toto konanie opatrovníka v osobe vyššej súdnej úradníčky tunajšieho súdu Mgr. Ivety Tarhajovej.

Podľa § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu.

Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy súd platobný rozkaz vydaný v prejednávanej veci

19. 11. 2013 zrušil.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 200ea Občianskeho súdneho poriadku súd predmetný drobný spor prejednal bez nariadenia pojednávania na základe listinných dôkazov, ktoré sú v súdnom spise.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

V prejednávanej veci súd zistil skutočnosti a prijal právne závery nasledovne:

Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I. súd zistil, že v priebehu konania došlo k zmene obchodného mena a sídla žalobkyne. Obchodným menom žalobkyne v období od 8. 7. 2005 do 11. 5. 2007 bolo BSP Lawyer Partners, a. s. Od 12. 5. 2007 doposiaľ je to Lawyer Partners, a. s. Sídlo spoločnosti, pôvodne Bratislava, Benediktího 5, je od 12. 6. 2009 doposiaľ na adrese Bratislava, Prievozská 37.

Predmetom konania je pohľadávka žalobkyne voči žalovanému, ktorá mala vzniknúť nezaplatením koncesionárskych poplatkov žalovaným za špecifikovaných 18 mesiacov obdobia od 4/2003 - 6/2005.

Podľa § 1 zákona č. 212/1995 Z. z. o koncesionárskych poplatkoch a o zmene zákona č. 468/1991 Zb. o prevádzkovaní rozhlasového a televízneho vysielania v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č.

212/1995 Z. z.“) tento zákon upravuje platenie koncesionárskych poplatkov za používanie rozhlasových prijímačov a televíznych prijímačov (ďalej len „poplatok“), vyberanie poplatkov, ich vymáhanie a sankcie za omeškanie.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 212/1995 Z. z. platiteľom poplatkov je fyzická osoba, ktorá prijímač vlastní, samostatne zárobkovo činná osoba, ktorá prijímač eviduje v účtovníctve, a právnická osoba, ktorá prijímač eviduje v účtovníctve.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 212/1995 Z. z. platiteľ poplatku je povinný zaplatiť poplatok za prijímač vyberateľovi poplatku vo výške ustanovenej týmto zákonom do 15. dňa v mesiaci.

Podľa § 3 ods. 9 zákona č. 212/1995 Z. z. povinnosť platiť poplatok zaniká, ak sa prijímač zničí, alebo je neopraviteľný, ak prijímač predá, daruje alebo zverí na dlhodobé používanie inej fyzickej osobe.

Podľa § 4 ods. 1 veta prvá zákona č. 212/1995 Z. z. príjemcom poplatku je Slovenský rozhlas.

Podľa § 4a ods.1 zákona č. 212/1995 Z. z. v znení zákona č. 188/1999 Z. z. účinnom do 31. 7. 2003 mesačná výška poplatku za používanie rozhlasových prijímačov pre fyzickú osobu je 30,- Sk a televíznych prijímačov je 75,- Sk, a to za každý prijímač.

Podľa § 4a ods. 1 zákona č. 212/1995 Z. z. v znení zákona č. 241/2003 Z. z. účinného od 1. 8. 2003 do 20. 2. 2006 mesačná výška poplatku za používanie rozhlasových prijímačov pre fyzickú osobu je 40,- Sk a televíznych prijímačov je 100,- Sk, a to za každý prijímač.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 212/1995 Z. z. ak platiteľ poplatku nesplní povinnosť podľa § 3 ods. 3 a 8 alebo povinnosť podľa § 7 ods. 2 a 3 je v omeškaní so zaplatením poplatku.

Podľa § 8 ods. 2 zákona č. 212/1995 Z. z. ak je platiteľ poplatku v omeškaní so zaplatením poplatku dlhšie ako jeden mesiac odo dňa splatnosti poplatku (§ 3 ods. 3 a 6) vyberateľ poplatkov, Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas písomne vyzve platiteľa na splnenie povinnosti podľa tohto zákona.

Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 212/1995 Z. z. ak platiteľ poplatku nesplní povinnosť označenú vo výzve Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas po uplynutí určenej lehoty uplatní právo na úhradu nedoplatku na príslušnom súde.

Podľa citovanej právnej úpravy oprávnenie prijímať koncesionárske poplatky zákon zveril výlučne Slovenskému rozhlasu. Žalobkyňa uplatnený nárok na zaplatenie pohľadávky voči žalovanému z titulu nedoplatkov na koncesionárskych poplatkoch za špecifikované mesiace obdobia od 4/2003 - 6/2005 dôvodila tvrdeniami o uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávok (vrátane predmetnej pohľadávky) so Slovenským rozhlasom. Spolu so žalobou predložila v elektronickej podobe zmluvu označenú ako „Realizačná zmluva č. 1 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok uzatvorenej 15. 7. 2005“.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník dlžníkovi postúpenie nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Tunajšiemu súdu je z úradnej činnosti známe, že k postúpeniu pohľadávok z titulu nezaplatených koncesionárskych poplatkov zo Slovenského rozhlasu na žalobkyňu došlo. Súdu je známe, že Okresný súd Bratislava I. rozsudkom č. k. 7C 144/2006 - 326 z 20. 10. 2008 zamietol žalobu Slovenského rozhlasu o určenie, že Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok z 15. 7. 2005 uzatvorená medzi Slovenským rozhlasom a spoločnosťou Lawyer Partners, a. s. so sídlom Bratislava a na jej základe aj Realizačná zmluva č. 1 k Rámцovej zmluve o postúpení pohľadávok z 20.9.2005 uzatvorená Slovenským rozhlasom a spoločnosťou Lawyers Partners, a. s. a Realizačná zmluva č. 2 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok z 27. 1. 2006 uzatvorená medzi týmito subjektmi sú neplatné. Zároveň určil, že právny vzťah založený vyššie citovanými zmluvami naďalej trvá. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 5. 11. 2008.

Preto súd prijal záver, že aktívna legitímácie žalobkyne v konaní vyplýva z platnej dohody o postúpení pohľadávok Slovenského rozhlasu z 15. 7. 2005, vrátane zoznamu pohľadávok voči fyzickým osobám tak, ako ich žalobkyňa predložila súdu v elektronickej podobe spolu so žalobou (Spr0/208/2013). Aktívnu legitímáciu žalobkyne v prejednávanej veci žalovaný nakoniec ani nespochybnil.

Podľa cit. § 8 ods. 2 zákona č. 212/1995 Z. z. zákonnou podmienkou uplatnenia nároku na zaplatenie nezaplatených koncesionárskych poplatkov žalobkyňou na súde je, že platiteľ poplatku bol v omeškaní so zaplatením poplatku dlhšie ako jeden mesiac odo dňa splatnosti poplatku (§ 3 ods. 3 a 6) a že vyberateľ poplatkov, Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas písomne vyzval platiteľa pred podaním žaloby na splnenie povinnosti podľa tohto zákona.

Žalobkyňa za účelom preukázania splnenia tejto zákonnej podmienky pre uplatnenie nároku na súde ako dôkaz predložila v elektronickej podobe na nosiči DVD písomnú výzvu Slovenského rozhlasu z 20. 10. 2005 adresovanú žalovanému na adresu L. podpísanú zaručeným elektronickým podpisom, obsahom ktorej je oznámenie Slovenského rozhlasu o postúpení pohľadávok z titulu nezaplatených koncesionárskych poplatkov na žalobkyňu, oznámenie o evidencii nedoplatku na koncesionárskych poplatkoch k 20. 5. 2005 vo výške 720,- Sk, a výzvu na zaplatenie tejto sumy v lehote 21 dní. Ďalej v tej istej podobe predložila potvrdenie Slovenského rozhlasu, že táto písomná výzva bola podaná na Slovenskej pošte 20. 10. 2005 na doručenie pod číslom doporučenej zásielky 6090707.

Ako už súd vyššie uviedol, podľa výpisu z Centrálného registra obyvateľov SR žalovaný síce je od roku 1986 prihlásený k trvalému pobytu na adrese označenej žalobkyňou v žalobe uvedenej aj vo výzve na úhradu nedoplatkov z 20. 10. 2005, a to L.. Podľa správ obce L. a OO PZ Spišská Belá žalovaný dom na tejto adrese predal a cca. pred 7 rokmi odišiel s celou rodinou do Českej republiky.

Za tejto situácie bolo na žalobkyňu, aby preukázala, že žalovaný bol pred podaním žaloby na úhradu nezaplatených koncesionárskych poplatkov vyzvaný, a tým preukázala splnenie zákonnej podmienky na uplatnenie tohto nároku. Vyššie uvedené dôkazy predložené žalobkyňou za danej situácie bez ďalšieho nie sú hodnovernými dôkazmi o doručení výzvy žalovanému. Dôkazy len nasvedčujú tomu, že výzva na splnenie povinnosti mala byť žalovanému podaná na pošte na doručenie na adresu L., čo však vzhľadom na zistenia súdu v konaní ohľadne pobytu žalovaného nie je postačujúce. Vychádzajúc z cit. § 8 zákona č. 212/1995 Z. z. hodnoverným dôkazom má byť preukázané doručenie výzvy žalovanému ako dlžníkovi. Zaslanie výzvy bez preukázania doručenia je úkonom, z ktorého nemožno bez ďalšieho vyvodit' pre žalovaného právne dôsledky, aké sa vyvodzujú od výzvy, ktorá bola dlžníkovi doručená a z ktorej je zrejmé, že ako platiteľ bol vyzvaný na splnenie povinnosti podľa zákona č.212/1995 Z. z. s tým, že ak nesplní povinnosť označenú vo výzve, oprávnený subjekt po uplynutí lehoty určenej na plnenie môže uplatniť svoje právo na súde.

Preto súd v prejednávanej veci prijal záver, že žalobkyňa neuniesla v konaní dôkazné bremeno ohľadne splnenia zákonnej podmienky pre uplatnenie nároku na zaplatenie nedoplatkov na koncesionárskych poplatkoch v zmysle § 8 zákona č. 212/1995 Z. z. a žalobu zamietol.

Súd dodáva, že žalobkyňa nepreukázaním doručenia písomnej výzvy z 20. 10. 2005, ktorá obsahuje aj oznámenie Slovenského rozhlasu o postúpení pohľadávky zmluvou na žalobkyňu ku dňu 20. 9.

2005 žalovanému tiež nepreukázala, že nastali účinky postúpenia pohľadávky v súlade s cit. § 526 Občianskeho zákonníka. Oznámenie postúpenia dlžníkovi je jednostranný právny úkon adresovaný dlžníkovi. Zákon výslovne požaduje oznámenie. Nestačí teda, že dlžník sa o postúpení dozvie inak. Až oznámením postúpenia vzniknú právne účinky postúpenia voči dlžníkovi a jeho povinnosť plniť novému veriteľovi .

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalovaný bol v konaní úspešný. Preto mu prislúcha právo na náhradu trov účelne vynaložených na bránenie práva. Podmienkou priznania náhrady trov je podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku uplatnenie nároku na náhradu v priebehu konania. Keďže žalovaný si nárok na náhradu trov tohto konania neuplatnil, súd mu žiadnu náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.